

[Lysholm Christensen]

fanget og befinder sig i hånden og ikke på taget.

Parterne, regeringen og Kommunernes Landsforening er godt rustet til de kommende forhandlinger om byrdefordelingen. Det er ikke unaturligt, at der er visse forpostfægtninger på nuværende tidspunkt, men det skal nok lykkes at komme til enighed til gavn for borgerne.

Og så til sidst et par ord om de to fremsatte dagsordensforslag, først det fra SF. Det kunne jo være interessant med nogle beregninger af de økonomiske konsekvenser af de mange punkter, der er sat op i denne dagsorden. Jeg er overbevist om, at de ikke kan opfyldes inden for skattereformens rammer, og derfor kan vi ikke stemme for dagsordensforslaget.

Vi stemmer også imod forslaget fra De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet, for vi tror ikke, det er rimeligt at binde de kommende forhandlinger så stærkt. Man kan vel ikke i Folketinget vedtage, at opgaver, der er påtrængende for den offentlige service, kan løses, uden at de samlede udgifter stiger.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak for en eftertænksom debat om rollefordelingen imellem stat og kommuner.

Jeg vil for så vidt ikke tilslutte mig det synspunkt, som flere ordførere har været inde på, nemlig at det er totalt overflødigt at føre sådan en debat, for jeg synes altid, det er meningsfyldt at overveje opgavefordelingen imellem det centrale og det decentrale; så ingen knubbede ord fra min side over den forespørgsel, som SF har stillet.

Der er flere af ordførerne, der har været inde på problemerne om fortsat lånefinansiering. Det er jo rigtigt nok, at der i sidste års økonomiaftale med kommunerne indgik en betragtelig del hypotekbanklån, men det var jo ikke noget nyt, der kom til under denne regering, for i den aftale, der blev lavet året før – 1993-aftalen – var der skabt grundlag for hypotekbanklån på 3,4 mia. kr., så jeg tror nok, at man skal passe på med ikke at blive alt for skinhellig, hvad angår begrebet lånefinansiering. Derudover kan man også sige, at finansiering af anlægsudgifter ved lån i virkeligheden er en ganske hensigtsmæssig og almindelig måde tidsmæssigt at tilpasse finansieringen til levetiden for investeringerne, og det er også præcis, hvad regeringen har valgt.

Endelig kan man i debatten om lånefinansiering vel også påpege, at offentlige budgetunderskud som lånefinansiering er velkendt i finanspolitikken. Det er et ganske almindeligt anvendt middel til at sætte en særlig målrettet ekspansionsproces i gang i økonomien, og det var faktisk det, der var regeringens ønske, og man må jo sige, at det er lykkedes. Når vi skal debattere, om lånefinansiering overhovedet er et brugbart middel, kan man sige, at hvis det er specielt syndefuldt for den nuværende regering, har det også været det for den forrige. Jeg deler ikke den opfattelse, at det er et middel, som man skal holde sig fra, men det skal selvfølgelig anvendes med megen omtanke og med stor målrettedhed.

Til de bemærkninger, der har været om de generelle økonomiske udsigter, vil jeg godt sige, at det faktisk går ganske godt for den danske økonomi. Problemet for kommunerne er ikke – for nu at bruge et udtryk, som man har brugt meget i den offentlige debat – at pengene fosser ud af kassen, og når vi ser på det år, der nu skal lægges budgetter for, vil der formentlig blive tale om, at pengene fosser ind i kommunekassen, og det vil de først og fremmest gøre, fordi der nu generelt er ved at være god gang i den danske økonomi, og ingen kan fornøje sig med at læse statistikker, der modbeviser, at det er tilfældet. Så alt i alt er der på grund af en noget bedre økonomi også i kommunerne god grund til optimisme ikke blot med hensyn til vores overordnede økonomi, men også hvad angår de forholdsvis fornuftige afsæt, der kan være for den aftale, der nu skal indgås imellem stat og kommuner.

På ordvekslingen mellem fru Pernille Frahm og hr. Torben Rechendorff forstod jeg, at de ikke kunne blive enige om, hvorvidt de ting, som i nogle tilfælde brede flertal og i andre tilfælde lidt smallere flertal i Folketinget har besluttet skal være en del af fremtidens politik, var glædelige eller bekymrende. Jeg synes, det er glædeligt, at der kan skabes brede flertal i Folketinget for løsning af de almindelige problemer, som virkelig vedrører hverdagsdanskere, f.eks. at man skal kunne få sine børn passet, at de gamle, når de bliver i eget hjem, kan få den hjælp, som de har brug for, hvis det overhovedet skal være til at holde ud, at der kommer styr på, hvor lang tid man må vente på en operation, og en lang række andre ting. Jeg